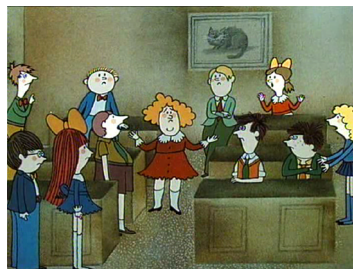
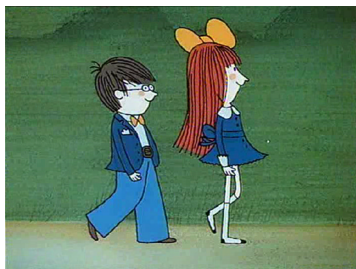

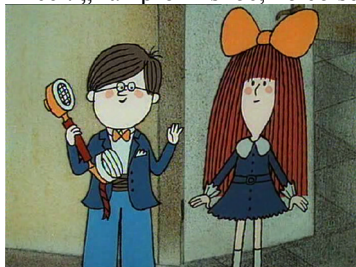
UKRADENÉ SLUCHÁTKO

7.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

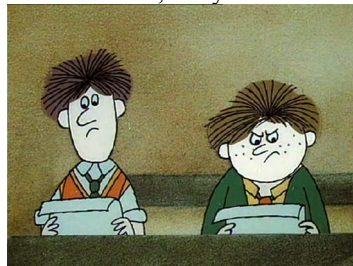
Jednou šli Mach a Šebestová do školy ve svátečním a Jonatán na ně zíral, co se to děje, až mu Šebestová řekla: „Víš, Jonatáne, dneska máme školu naposledy, dneska se rozdávají vysvědčení a to moc dlouho netrvá. Když na nás počkáš, za chvíli jsme zpátky.“

A Jonatán přikývl, jako že jo, a zůstal sedět před školou, a Mach s Šebestovou vešli do třídy kde byl děsný randál. Janečková zapomněla koupit pro soudružku učitelku bonboniéru, na kterou se všichni složili. A Kropáček křičel: „Tak pro ni skoč, no co sedíš?“

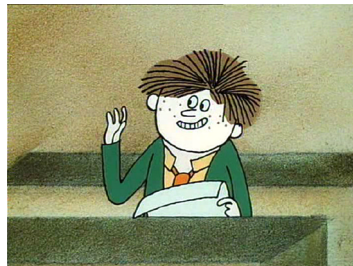

A Mach řekl: „Na to je pozdě, za chvíli zvoní“. A vytáhl sluchátko a bonboniéru byla tady. A všichni koukali jako spadlí z višně a říkali si: „Jak je to možný?“

A Horáček řekl Pažoutovi: „Kamaráde, mít tohle sluchátko, to bys teda zíral!“

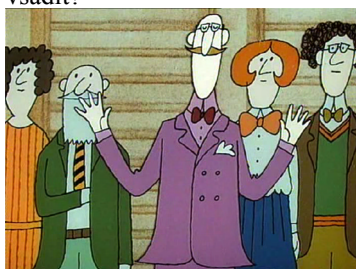

No a potom nastala ta slavnostní chvíle, na kterou se čeká celý rok. Mach s Šebestovou si mohli gratulovat, lepší vysvědčení už ani nemohli mít, zato Horáček s Pažoutem dopadli přímo otřesně. Měli samé pětky a soudružka učitelka řekla: „Hoši, hoši, bylo vám tohle zapotřebí, co? Taková ostuda! Tuhle třídu budete muset opakovat.“

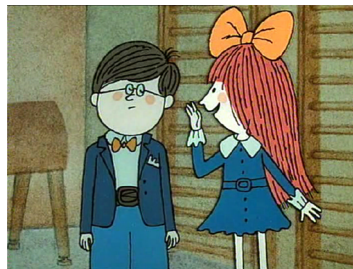
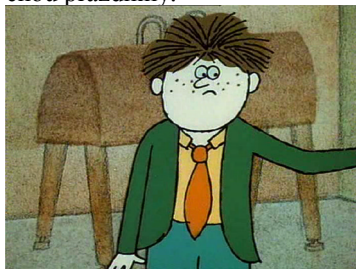

A Pažoutovi bylo do breku a řekl Horáčkovi: „Taky jsme se mohli trochu učit. Táta mě zmlátí, že si čtrnáct dní nesednu.“

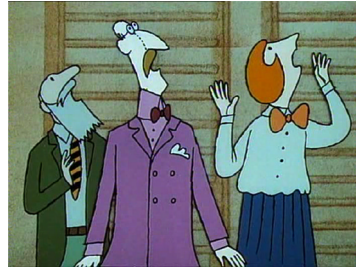
A Horáček se chechtal: „Co brečíš, troubo? Tyhle vysvědčení neplatěj, ty můžeme zahodit. Domů přineseme jiný, ze samýma jedničkama. Chceš se vsadit?“

Pak se konala v tělocvičně slavnost. Soudruh ředitel měl dlouhou řeč, ale Mach moc neposlouchal, myslel na to, jaká to bude senzáce, když zítra začnou prázdniny.

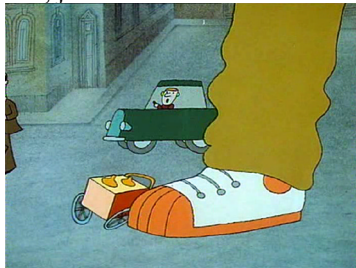

Takže ani necítil, že mu někdo vytahuje z kapsy sluchátko, a potom, zrovna když Šebestová říkala, že to trvá trochu moc dlouho, zvedl kdosi střechu tělocvičny jako se zvedá poklička z hrnce a ten kdosi byl Horáček s Pažoutem, kteří byli tak asi třikrát větší než kostelní věž.

A Horáček řekl: „Tak a teď nám soudružka učitelka napíše nový vysvědčení, se samýma jedničkama, nebo vás všechny rozšlápnu a hotovo.“

A Pažout dodal: „A než ty jedničky budeme mít, nikdo se ze školy ani nehne, jinak to šeredně vodskáčete.“

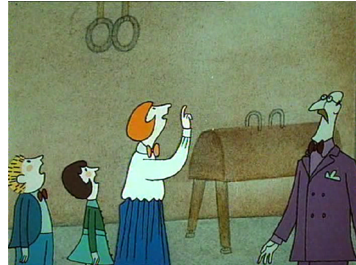
V tělocvičně nastal strašný zmatek, a ve městě zrovna tak, což je celkem pochopitelné, protože když se nad městem z ničeho nic objeví dva obři, a ještě k tomu takové dvě známé figury, tak mají všichni pěkně nahnáno, a soudruh ředitel volal: „Klid, prosím, klid. Budeme s Horáčkem a s Pažoutem vyjednávat. Jsem přesvědčen, že situaci zvládneme.“

Ale to už pan školník Huml vbíhal s blankety a volal, aby mu řekli bydliště a data narození.

Jenže soudružka učitelka začala křičet: „Propánajána, pane Huml, to přece nejde. Jak bychom mohli dát Horáčkovi s Pažoutem samé jedničky, když se celý rok neučili? Jak by k tomu přišli ti poctiví žáci, kteří se připravovali od hodiny do hodiny, že ano?“

A pan školník řekl: „To je všechno hezké, ale ti vážně rozšlápnou školu, nemám kde bydlet!“

A vtom se shora ozvalo hromovým hlasem: „Tak co je s těma jedničkama? Bude to?“

Ale soudružka učitelka řekla: „Nebude to, Horáčku! Jedničky nedostaneš, ani kdyby ses postavil na hlavu! A než rozšlápneš tu školu, dobře si to rozmysli, nedávno jsme ji stavěli.“

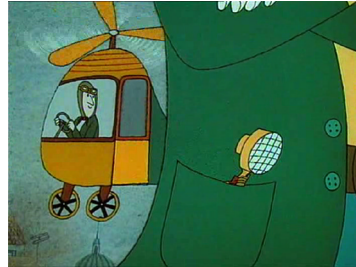
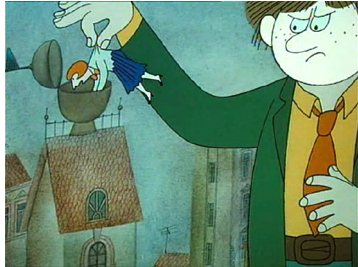
A chtěla pokračovat, jenže vtom se stalo něco tak příšerného, že všichni zůstali úplně paf. A Šebestová řekla: „Ty, to je všechno kvůli tobě. Mně se nikdy nestalo, aby mi někdo ukradl sluchátko.“

A Mach řekl: „Jen klid, Šebestová. Náhodou mám bezvadnej nápad. Před školou čeká Jonatán, dáme mu dopis na letiště a jsme zachráněni.“

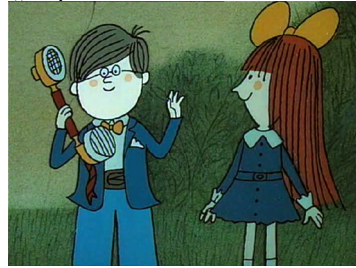
A Jonatán upaloval co nohy stačily na letiště, tam si dopis přečetli, posadili to chytré zvíře do vrtulníku a už letěli ke městu, nad kterým se tyčili Horáček a Pažoutem jako televizní věže a ta jedna televizní věž říkala zrovna soudružce učitelce: „Tak co? Napíšete nám ty jedničky nebo ne?“

A soudružka učitelka křičela: „Ani za nic, Horáčku! Ty jsi se ale pěkně vybarvil, jen co je pravda!“

Ale Horáček se už se soudružkou učitelkou nebavil a řekl Pažoutovi: „Necháme ji tam dokud nepřijde k rozumu. My máme času dost.“

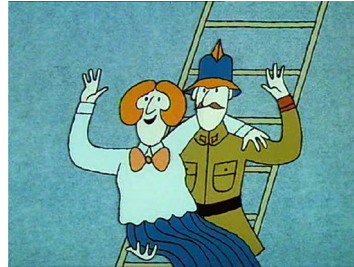
Zato Mach s Šebestovou měli času málo. Museli se dostat na zahradu, než přiletí vrtulník, a ten se blížil. Byl vedle těch obrů menší než komár, takže si ho nevšiml Horáček ani Pažout. A vrtulník se blížil k Horáčkově kapse, a když byl docela blízko, řekl pilot Jonatánovi: „Hop!“

A Jonatán skočil rovnou do kapsy a tam kousal a kousal, až prokoušal velikánskou díru, kterou sluchátko vypadlo na školní zahradu, a Mach s Šebestovou začali dvojhlasně křičet: „My bysme potřebovali, prosím, aby naše sluchátko bylo tak malé, jako dřív.“ A ze sluchátka se ozvalo: „No dobře, ale příště si ho líp hlídejte.“ A sluchátko se stalo jako dřív.

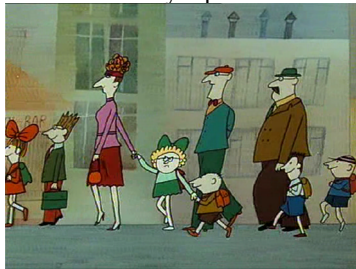
A Mach s Šebestovou do něj rychle řekli své přání a podívejme se: Na školní zahradě stál úplně normální Horáček s úplně normálním Pažoutem a odevšad se k nim hnalo plno lidí. První běžel zmrzlinář Horáček a volal na syna: „Koukej, co jsi provedl! Počkej doma, já tě přerazím!“ A syn křičel: „To ne, tatí! To Pažout!“

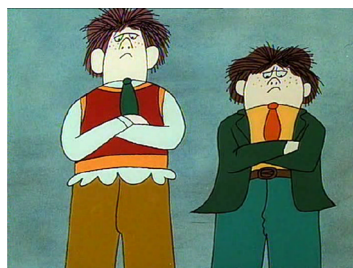
A Pažout koukal zmizet tak rychle, jak uměl. A zatím u kostele stálo červené auto s žebříkem, požárníci sundávali soudružku učitelku, a lidé tleskali a říkali: „To je paní učitelka, jak má být! Trvala na správných zásadách a nedala se zviklat!“

A soudruh ředitel děkoval dojatě Machu a Šebestové za záchranu žactva, učitelského sboru a celé školy včetně pana školníka a při té příležitosti řekl doslova: „Milí žáci třetí bé, berete však na sebe, totiž pardon, co tu plácám. Tedy milý Machu a milá Šebestová! Vykonalí jste v uplynulém roce mnoho záslužného a tak si věru zasloužíte trochu toho zdravého odpočinku, a proto já i celý učitelský sbor vám přejeme dva měsíce krásného volna, načež Mach s Šebestovou poděkovali a vykročili i s Jonatánem vstříc kouzelným, voňavým a sluncem zalitým prázdninám.

Nic netrvá věčně. Každé prázdniny jednou skončí a znovu začne vyučování. Žáci musí každé ráno do školy a nejen žáci, také učitelé, plno učitelů a v jejich čele soudruh ředitel.

A teď si představte, že jednoho dne přijdou do školy a ve sborovně čeká nějaký reportér s mikrofonem a hned jim klade otázky. Říká například: „Tak tady, ehm, ehm, posluchače naší rozhlasové stanice zajímá, jaká opatření učinila vaše škola, aby se nemohl opakovat případ s náhlým zvětšením žáků Horáčka a Pažouta, kteří ohrozili před prázdninami celé naše město, a za druhé, ehm, ehm, bylo-li utřžené sluchátko žákům Machovi a Šebestové zabaveno nebo nebylo?“

A soudružka učitelka povídá: „No dovolte! Mach s Šebestovou se sluchátkem nikdy nic špatného neudělali, tak jaké pak zabavování!“

Načež se soudruh ředitel odkašle a řekne: „Rád bych podotkl, že ve využívání sluchátka s Machem a Šebestovou úzce spolupracujeme. Například, včera nám své sluchátko zapůjčili, abychom trochu zlepšili morálku žactva, které je teď po prázdninách značně rozjívěné, což se projevuje hlavně v docházce. A tak jsme pomocí sluchátka proměnili žactvo v holuby a provedli s ním exkurz v holubníku, což se ukázalo jako velmi správné, neboť holubi, totiž pardon, hoši a dívky si uvědomili, že škola není holubník a jejich morálka se podstatně zlepšila.“

A reportér řekne: „Aha!“

Čímž to celé skončí, taky proto že začne zvonit a všichni se rozprchnou.

7.2. Ответьте на вопросы:

1. Co se stalo, když jednou Mach a Šebestová šli do školy ve svátečním?
2. Jak to Šebestová vysvětlila Jonatánovi?
3. Kde zůstal sedět Jonatán?
4. Proč byl ve třídě děsný randál?
5. Co křičel Kropáček?
6. Proč Mach řekl, že je na to pozdě?
7. Co pak Mach udělal?
8. Jak všichni koukali?
9. Co řekl Horáček Pažoutovi?
10. Jaká chvíle potom nastala?
11. Proč si Mach a Šebestová mohli gratulovat?
12. Jak dopadli Horáček s Pažoutem?
13. Jak to

komentovala soudružka učitelka? 14. Bylo Pažoutovi do breku? 15. Proč litoval, že se neučili? 16. Co mu na to odpověděl Horáček? 17. Na co si myslel Mach, když měl soudruh ředitel dlouhou řeč? 18. Cítil, že mu někdo vytahuje z kapsy sluchátko? 19. Co se stalo zrovna, když Šebestová říkala, že to trvá trochu moc dlouho? 20. Jak velcí byli Horáček s Pažoutem, když zvedli střechu tělocvičny jako pokličku z hrnce? 21. Co chtěl Horáček na soudružce učitelce? 22. Co k tomu dodal Pažout? 23. Proč v tělocvičně nastal strašný zmatek a ve městě zrovna tak? 24. Co volal soudruh ředitel? 25. Co udělal pan školník Huml? 26. Proč s tím soudružka učitelka nesouhlasila? 27. Co se vtom ozvalo shora hromovým hlasem? 28. Co odpověděla soudružka učitelka Horáčkovi? 29. Co se stalo, když chtěla pokračovat? 30. Co řekla Šebestová Machovi? 31. Měl Mach zase bezvadný nápad? 32. Kam upaloval Jonatán co nohy stačily? 33. Co se stalo na letišti? 34. Měli Mach s Šebestovou čas? 35. Co museli udělat, než přiletěl vrtulník? 36. Jal velký ten vrtulník byl vedle těch obrů? 37. Co řekl pilot Jonatánovi, když se vrtulník přiblížil k Horáčkově kapse? 38. Co udělal Jonatán, když skočil rovnou do kapsy? 39. Co začali Mach s Šebestovou dvojhlasně křičet? 40. Co se ozvalo ze sluchátka? 41. Co se stalo, když Mach s Šebestovou do sluchátka rychle řekli své přání? 42. Kdo běžel první a co křičel? 43. Co mu odpověděl Horáček? 44. Co dělal Pažout? 45. Proč u kostele stálo červené auto s žebříkem? 46. Co dělali lidé, když požárníci sundávali soudružku učitelku? 47. Za co děkoval soudruh ředitel Machovi a Šebestové? 48. Co při té příležitosti řekl doslova? 49. Kam vykročili Mach, Šebestová a Jonatán? 50. Trvá něco věčně? 51. Co znovu začne, když prázdniny jednou skončí? 52. Kdo musí každé ráno do školy? 53. Kdo čeká jednoho dne ve sborovně? 54. Co zajímá posluchače jeho rozhlasové stanice? 55. Co namítla soudružka učitelka? 56. Spolupracují úzce ve využití sluchátka s Machem a Šebestovou? 57. Nač zapůjčili soudruhu řediteli sluchátko? 58. Co si uvědomili hoši a dívky?

7.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. A Jonatán přikývl, jako že jo, a zůstal sedět před školou a Mach s Šebestovou vešli do třídy, kde byl děsný randál. 2. A všichni koukali jako spadlí z višně a říkali si: „Jak je to možný?“ 3. A Horáček řekl Pažoutovi: „Kamaráde, mít tohle sluchátko, to bys teda zíral!“ 4. A Horáček se chechtal: „Co brečíš, troubo? Tyhle vysvědčení neplatěj, ty můžeme zahodit. Domů přineseš jiný, ze samýma jedničkama. Chceš se vsadit?“ 5. Tak a teď nám soudružka učitelka napíše nový vysvědčení, se samýma jedničkama, nebo vás všechny rozšlápnu a hotovo. 6. A než ty jedničky budeme mít, nikdo se ze školy ani nehne, jinak to šeredně vodskáčete. 7. Tak co je s těma jedničkama? Bude to? 8. Jen klid, Šebestová. Náhodou mám bezvadnej nápad. 9. My bysme potřebovali, prosím, aby naše sluchátko bylo tak malé jako dřív. 10. No dobře, ale příště si ho líp hlídejte. 11. První běžel zmrzlinář Horáček a volal na syna: „Koukej, co jsi proved! Počkej doma, já tě přerazím!“

7.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

jít někam ve svátečním; koukat jako spadlý z višně; zírat jako vyoraná mýš; dopadnout přímo otřesně; mít pěkně nahnáno; vzládnout situaci; zůstat úplně pař; upalovat co nohy stačí; pěkně se vybarvit; už se s někým nebavit; koukat zmizet; trvat na správných zásadách

za chvíli jsme zpátky; děsný randál; to bys teda zíral; jak by k tomu [někdo] přišel?; škola není holubník

7.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды Мах и Шебестова шли в школу в праздничной одежде, и Йонатан смотрел на них во все глаза. 2. Знаешь, Йонатан, сегодня у нас последний день занятий. 3. Сегодня раздадут табели за год, а это долго не продлится. 4. Если ты нас подождешь, мы вернемся через минуту. 5. Йонатан кивнул, что, мол, согласен, и остался сидеть перед школой. 6. Мах и Шебестова вошли в класс, где был страшный переполох. 7. Янечкова забыла купить для учительницы коробку конфет, на которую все сложились. 8. Кропачек кричал: «Ну так беги за ней, чего сидишь?» 9. Мах сказал: «Уже поздно, через минуту будет звонок». 10. Он вытащил трубку, и коробка конфет появилась. 11. Все вытаращили глаза, а Горачек сказал Пажоуту: «Вот бы нам эту трубку!» 12. А потом настала минута, которую ждешь целый год. 13. Мах и Шебестова могли себя поздравить, лучшего табеля они себе и пожелать не могли, зато у Горачека с Пажоутом был просто ужас. 14. У них были одни двойки, и учительница сказала: «Ребята, ребята! И нужно вам это было? Такой стыд!» 15. Вам придется остаться в этом классе на второй год. 16. Пажоут чуть не плакал. 17. Он сказал Горачеку: «Наверное, мы тоже могли хоть немного учиться». 18. Папа меня так отлупит, что я две недели не смогу сесть. 19. А Горачек посмеивался: «Чего ревешь, дурак?» 20. Эти табели мы можем хоть выбросить. 21. Домой мы принесем другие, с одними пятерками. 22. Потом в спортзале проходила торжественная часть. 23. Директор выступил с длинной речью, но Мах особенно не слушал. 24. Он думал о том, как будет здорово, когда завтра начнутся каникулы. 25. А как раз когда Шебестова говорила, что это всё как-то затянулось, кто-то поднял крышу спортзала так, как поднимают крышку кастрюли, и этот «кто-то» были Горачек с Пажоутом. 26. Они были раза в три выше церковной башни. 27. Горачек сказал: «А теперь учительница нам напишет новые табели, с одними пятерками, а то я вас всех растопчу!» 28. А Пажоут добавил: «А пока мы эти пятерки не получим, никто из школы даже и не двинется». 29. В спортзале поднялась страшная паника, да и в городе тоже, что вещь вполне понятная. 30. Ведь если над городом ни с того ни с сего появляются два великана, да еще два так хорошо известных персонажа, всем не по себе. 31. Директор кричал: «Спокойствие, пожалуйста, спокойствие!» 32. Мы будем вести с Горачеком и Пажоутом переговоры. 33. Я уверен, что мы возьмем ситуацию под контроль. 34. Господин завхоз Гумл уже вбегал с бланками и кричал,

чтобы ему сказали место жительства и дату рождения. 35. Однако учительница закричала: «Ради Бога, господин Гумл! Это не годится!» 36. Как можно поставить Горачеку и Пажоуту одни пятерки, когда они целый год не учились? 37. А господин Гумл сказал: «Это всё чудесно, но они и в самом деле растопчут школу, мне негде будет жить!» 38. И тут сверху раздался громовой голос: «Ну и как с пятерками? Будут они?» 39. Пятерки ты не получишь, хоть на голову становись! 40. А прежде чем растаптывать школу, хорошенько подумай, мы ее недавно построили! 41. Она хотела продолжать, но тут произошло такое, что все остолбенели. 42. А Шебестова сказала: «Это всё из-за тебя! Со мной никогда не случалось, чтобы у меня кто-то украл трубку». 43. Мах сказал: «Спокойно, Шебестова, у меня отличная идея». 44. Перед школой сидит Йонатан, мы дадим ему письмо в аэропорт, и мы спасены. 45. Йонатан несся что было сил в аэропорт. 46. Там это письмо прочитали, посадили Йонатана в вертолет и полетели к городу, над которым возвышались Горачек с Пажоутом, как две телевизионные башки. 46. Одна телевизионная башня как раз говорила учительнице: «Так что? Поставите вы нам эти пятерки или нет?» 47. А учительница кричала: «Ни за что!» 48. Горачек сказал Пажоуту: «Оставим ее здесь, пока она не образумится». 49. Времени у нас достаточно. 50. Но вот у Маха и Шебестовой времени было мало. 51. Им надо было попасть в сад до того, как прилетит вертолет, а он приближался. 52. Рядом с этими великанами он был меньше комара, так что ни Горачек, ни Пажоут его не заметили. 53. Вертолет приближался к карману Горачека. 54. Когда он был совсем близко, пилот сказал Йонатану: «Гоп!» 55. Йонатан прыгнул прямо в карман и стал там кусать до тех пор, пока не прокусал огромную дыру, через которую трубка выпала в школьный сад. 56. Мах и Шебестова закричали в два голоса: «Нам надо, чтобы наша трубка стала такой же маленькой, как и раньше!» 57. Из трубки раздалось: «Хорошо, но в следующий раз за ней следите получше!» 58. Мах и Шебестовой быстро сказали в трубку свое желание, и вот на школьном дворе стоят совершенно нормальный Горачек и совершенно нормальный Пажоут, а отовсюду к ним несутся люди. 59. Первым бежал мороженщик Горачек и кричал: «Смотри, что ты натворил! погоди, дома я тебе задам!» 60. А сын кричал: «Нет, папа, это всё Пажоут!» 61. У церкви стояла красная машина с лестницей, пожарники снимали учительницу, а люди аплодировали и говорили: «Вот это учительница что надо!» 62. Директор поблагодарил Маха и Шебестову за спасение школьников, учительского состава и всей школы включая господина завхоза Гумла. 63. Мах и Шебестова поблагодарили и отправились вместе с Йонатаном навстречу чудесным, душистым и залитым солнцем каникулам.